

[Lilli Gyldenkilde]

punktskat, og det er ubegribeligt, at de vil stå fadder til det.

Forslaget er også et led i Rio Bravo-forliget med fremskridtspartiet. Som bekendt er fremskridtspartiet et parti, som går imod en forøgelse af skatterne på nogen som helst måde, men her har man tilsluttet sig en ny punktskat, nemlig en uddannelsesskat. Da det er et led i dette Rio Bravo-forlig, er det måske derfor, at visse ting i det virker mindre ædrueligt, og det vil jeg godt begrunde.

Ifølge forslaget skal ydelsen fra parterne, der i første omgang bliver 482 kr. 50 øre årligt, fastsættes af ministeren i september måned fremover. Samtidig står der i forslaget, at det skam er folketinget, der i den årlige finanslov skal fastsætte niveauet for uddannelseskapacitet osv., og det sker altså første gang i december måned. Enhver kan jo se, hvem der så kommer til at styre det her. Det bliver den til enhver tid siddende arbejdsminister i samarbejde med finansministeren og ingen andre. Folketinget får jo ingen indflydelse på det, eftersom finansloven først kommer, når bevillingerne er blevet fastlagt. Jeg håber selvfølgelig, at det er noget, vi kan tale om i udvalget, for jeg kan forstå på arbejdsministeren, som sidder og ryster på hovedet, at det måske ikke ser sådan ud, men i al fald er det det, der står, dels i forslaget, dels i nogle svar, jeg har fået på nogle spørgsmål, som jeg allerede har stillet om forslaget.

Der skal ikke være tvivl om, at socialistisk folkeparti afviser forslagene, og vi bebrejder det radikale venstre, at det vil stå fadder til dette makværk. Jeg ved ikke, om det hænger sammen med planerne om en voksenuddannelse og den uddannelsesreform, vi alle havde håbet ville blive et resultat af det politiske liv her i 1980'erne, men i al fald synes jeg nok, at det er en noget forkert begyndelse.

Jeg skal ikke kaste mig ud i, hvem der har tabt kampen om de små arbejdsgivere. Indtil videre kan vi blot konstatere, at venstre i hvert fald ikke har haft held til at præge dette forslag i den retning, de gerne vil. Jeg erkender, at der kan være nogle besværligheder for de små arbejdsgivere, men vi mener nu ikke, at de kan være så store i forhold til dette forslag.

Vi afviser forslagene fra SFs side.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Formålet med fremsættelse af lovforslag nr. L 67 er der ingen tvivl om; det er oprettelsen af en arbejdsmarkedsuddannelsesfond – det er næsten ikke til at sige. Lad mig med det samme sige, at CD kan støtte forslaget.

De uddannelser, der kommer ind under det, er specialarbejderuddannelsen, omskoling, de såkaldte EIFU-kurser, ja, alle de erhvervsfaglige uddannelser.

Tidligere var det sådan, at 85 pct. af disse kursusudgifter har været dækket af staten, mens de resterende 15 pct. kunne fremskaffes fra anden side, hvilket i praksis ville sige 5 pct. fra hver af arbejdsmarkedets parter, og resten, 5 pct., fra hjemstedskommunerne. Der var dog en undtagelse for efteruddannelsernes vedkommende, idet hjemstedskommunen var friholdt, så at arbejdsmarkedets parter selv betalte de 15 pct. Driftsudgifterne skal fortsat betales af staten. Når dette er sagt, må man også nævne det væsentligste, nemlig at der ligger en besparelse for staten i forslaget.

Jeg er selvfølgelig vidende om, og det vidner breve og papirer om, at der fra begge parter på arbejdsmarkedet har lydt kritiske røster – jeg er lige ved at sige, at det er klart – for hovedprincippet er, at det overlades til parterne selv at betale for uddannelserne gennem oprettelsen af fonden, hvortil begge parter bidrager kvartalsvis via ATP. Ordningen med ATP har vi faktisk intet imod.

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg synes egentlig, det er fantastisk, som socialdemokratiet i øjeblikket forsvarer Arbejdsgiverforeningen.

Af fremsættelsen fremgår, at det af tekniske grunde ikke har været muligt ved ordningens ikrafttræden at fritage arbejdsgiverne for at betale bidrag for den først ansatte. En hurtig løsning på dette problem for de mindre erhvervsdrivende er absolut et CD-ønske, og vi er glade for, at regeringen allerede har nedsat et særligt udvalg til at arbejde med netop denne problematik. Vi håber meget, at der snarest og senest i 1985 findes en løsning.

Jeg skal til nr. L 68 kun sige, at CD kan støtte forslaget. Jeg føler ikke nogen grund til at gå ind på dette lovforslag, da det jo er en konsekvens af det første lovforslag, vi behandler her.

Lawaetz (FP):